

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **J. P.**, zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, proti nečinnosti správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2019, č. j. 15 A 95/2019 - 33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Shrnutí předcházejícího řízení

[1] Žalobce podal žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, v níž poukázal na skutečnost, že žalovaný vydal dne 19. 2. 2019 příkaz č. j. MHMP 339299/2019/Čer, kterým žalobce uznal vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), a uložil mu pokutu 2.500 Kč. Žalobce uvedl, že proti tomuto příkazu podal dne 27. 2. 2019 odpor elektronickou zprávou (e-mailem) bez zaručeného elektronického podpisu, který následně potvrdil datovou zprávou ze dne 3. 3. 2019. Na výzvu žalovaného doložil žalobce plnou moc dokládající oprávnění společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. zastupovat žalobce v řízení před správními orgány. Žalovanému bylo doloženo též pověření pana Petra Kocourka jednat za právnickou osobu Pomáháme a chráníme, s. r. o. Žalobce dne 31. 5. 2019 bezvýsledně podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Žalobce se proto domáhal, aby městský soud žalovanému přikázal vydat v řízení sp. zn. S-MHMP 1041837/2018/Čer rozhodnutí.

[2] Městský soud v Praze nadepsaným rozsudkem žalobu zamítl. Uvedl, že jakkoli není zápis ve veřejném rejstříku nezpochybnitelný, postup žalobce, resp. jeho domnělého zástupce v této věci, představuje další obstrukční taktiku, a to s přihlédnutím ke skutečnosti, že tvrzená změna v osobě jednatele společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., měla proběhnout již v listopadu 2018, aniž by však od té doby došlo k jejímu zápisu ve veřejném rejstříku. S odkazem na závěry rozšířeného senátu NSS ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018 - 39, dospěl městský soud k závěru, že žalovaný postupoval správně, pokud za relevantní považoval údaje zapsané ve veřejném (obchodním rejstříku). Uzavřel, že proti příkazu o uložení pokuty žalobci ze dne 19. 2. 2019, č. j. MHMP 339299/2019/Čer, byl podán odpor osobou k tomu neoprávněnou, tj. odpor nepřípustný. Tento příkaz se proto stal pravomocným rozhodnutím, z čehož plyne, že žalovaný neměl povinnost pokračovat v řízení o přestupku.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl výše uvedený rozsudek městského soudu kasační stížností. Namítl nepřezkoumatelnost kasační stížností napadeného rozsudku. Městský soud se nezabýval skutečností, kdo byl oprávněn jednat jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. Nijak nerozporoval tvrzení stěžovatele, že jménem společnosti byl oprávněn jednat Petr Kocourek, přičemž pouze uvedl, že s ohledem na obstrukce, bylo v pořádku, pokud žalovaný vycházel ze záznamu v obchodním rejstříku.

[4] Stěžovatel dále nesouhlasil se závěrem městského soudu, že žalovaný nepochybil, pokud vycházel z údajů o jednatele společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., zapsaných v obchodním rejstříku. Žalovaný dle stěžovatele neměl vycházet z údajů v obchodním rejstříku, když mu bylo prokázáno k tomu příslušnými listinami, že tyto údaje nejsou aktuální. Stěžovatel připustil, že změna na pozici statutárního orgánu společnosti skutečně proběhla dne 23. 11. 2018, přičemž ke dni podání odporu nebyla změna zaznamenána v obchodním rejstříku. To však neznamená, že by nový statutární orgán nebyl oprávněn jménem společnosti jednat. Oprávnění pana Petra Kocourka jednat jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. bylo řádně prokázáno, a to plnou mocí, rozhodnutím společníka o jmenování nového jednatele, a smlouvou o převodu obchodního podílu. Žalovaný tak neměl právo považovat za relevantní údaje zapsané v obchodním rejstříku, pokud disponoval výše uvedenými listinami, dle kterých tyto informace již nebyly aktuální. Datum, kdy byl podán návrh na změnu v obchodním rejstříku, je zcela irrelevantní, jelikož je rozhodné datum, kdy je nový jednatel jmenován do funkce rozhodnutím jediného společníka.

[5] Úvahy městského soudu stran využití obstrukčních taktik jsou zcela nepřipadné. Stěžovatel ke svému zastoupení nevyužil osobu, která by jakoukoli obstrukční taktiku použila, nadto správní orgán nemůže jednat nezákonně jen z důvodu volby zástupce a neakceptovat podání, které má dle právního předpisu povinnost akceptovat. Závěrem stěžovatel vyjádřil svůj nesouhlas se zveřejňováním osobních údajů stěžovatele a jeho advokáta na webu Nejvyššího správního soudu s tím, že trvá na plné anonymizaci rozsudku.

pokračování

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že tvrzená změna statutárního orgánu ve společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., byla účelová a nepravdivá, protože odkázal na údaje zapsané v obchodním rejstříku.

III. Posouzení kasační stížnosti

[7] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů.

[8] Kasační stížnost není důvodná.

[9] Z provedené rekapitulace je zřejmé, že v posuzované věci se jedná především o posouzení otázky, zda byl odpor proti příkazu žalovaného ze dne 19. 2. 2019 podán osobou oprávněnou, tedy zda byl pan Petr Kocourek oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. (zmocněnce stěžovatele).

[10] Nejvyšší správní soud se nicméně nejprve musel zabývat námitkou nepřezkoumatelnosti rozsudku městského soudu pro nedostatek důvodů, kterou stěžovatel spatřuje v nedostatečném zdůvodnění závěrů městského soudu, jelikož tento se nezabýval skutečností, kdo byl oprávněn jednat jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o.

[11] Za nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů jsou považována zejména taková rozhodnutí, u nichž není z odůvodnění zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při hodnocení skutkových i právních otázek a jakým způsobem se vyrovnal s argumenty účastníků řízení (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52). Soudy však nemají povinnost reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013 - 19). Podstatné je, aby se správní soud ve svém rozhodnutí vypořádal se všemi stěžejními námitkami účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek (rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013 - 33).

[12] Nejvyšší správní soud konstatuje, že v tomto ohledu nelze považovat napadený rozsudek městského soudu za nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Městský soud vystihl podstatu věci a řádně vypořádal veškeré žalobní námitky, přičemž se vypořádal též s otázkou, kdo byl v rozhodné době oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. (viz bod 25 napadeného rozsudku). Ze závěrů městského soudu je zřejmé, z jakých důvodů nepřisvědčil argumentaci stěžovatele, protože napadený rozsudek netrpí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů.

[13] Dále se zdejší soud zabýval výše nastíněnou otázkou, zda byl v posuzované věci podán odpor osobou k tomuto úkonu oprávněnou.

[14] Podle § 150 odst. 3 správního řádu *proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu.*

[15] Podle § 30 odst. 1 správního řádu *jménem právnické osoby činí úkony ten, kdo je k tomu oprávněn v řízení před soudem podle zvláštního zákona.*

[16] Podle § 161 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, *kdo právnickou osobu zastupuje, dá najevo, co ho k tomu opravňuje, neplyne-li to již z okolností. Kdo za právnickou osobu podepisuje, připojí k jejímu názvu svůj podpis, popřípadě i údaj o své funkci nebo o svém pracovním zařazení.*

[17] Ze správního spisu plyne, že pan Petr Kocourek podal dne 27. 2. 2019 za stěžovatele blanketní odpor proti příkazu žalovaného ze dne 19. 2. 2019, přičemž tento odpor doplnil dne 3. 3. 2019. Dne 30. 3. 2019 byla žalovanému doručena plná moc ze dne 22. 2. 2019, kterou stěžovatel zmocnil společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. k zastupování v předmětném správním řízení, a dále rozhodnutí právnické osoby Ochrana řidičů o.s., jako jediného společníka obchodní společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. ze dne 23. 11. 2018 o odvolání paní Pavly Dvořákové z funkce jednatelky, o jmenování právnické osoby Ochrana řidičů o.s., novým jednatelem a o zmocnění Petra Kocourka zastupovat právnickou osobu Ochrana řidičů o.s. při výkonu funkce jednatele, a též smlouva o převodu obchodního podílu mezi Pavlou Dvořákovou a právnickou osobou Ochrana řidičů o.s. ze dne 23. 11. 2018. Předmětné dokumenty byly za společnost Ochrana řidičů o.s. podepsány panem Petrem Kocourkem.

[18] Ve vztahu k posouzení věci samé Nejvyšší správní soud předeseílá, že *„[p]odává-li stejná osoba jako účastník či jako zmocněnec opakovaně listinná podání bez podpisu, není procesní chybou, pokud správní orgán nepostupuje podle § 37 odst. 3 správního řádu a osobu nevyzve k odstranění nedostatku podání. Stejně závěry platí i pro osoby nějakým způsobem spojené s osobami tyto obstrukční taktiky využívajícími. Takovéto podání je v těchto výjimečných případech zneužitím práva, nepožívá právní ochrany a nevyvolá samo o sobě žádné procesní důsledky. Správní orgán na ně nemusí nijak procesně reagovat.“* (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018 - 39, č. 3836/2019 Sb. NSS).

[19] Nejvyšší správní soud se ztotožnil se závěry městského soudu, že žalovaný postupoval správně, pokud za rozhodné považoval údaje zapsané ve veřejném rejstříku (zde rejstříku obchodním). Zdejší soud upozorňuje, že správní řád v § 30 odst. 1 odkazuje ohledně oprávnění jednat za právnickou osobu ve správním řízení na úpravu v občanském soudním řádu (§ 21 občanského soudního řádu). Své oprávnění jednat je povinna prokázat osoba za právnickou osobu jednající (viz Svoboda K., Smolík P., Levý J., Šínová R. a kol. *Občanský soudní řád. Komentář*. C. H. Beck, Praha, 2017, s. 93 – 101). V posuzovaném případě podal za stěžovatele blanketní odpor, jakož i jeho doplnění pan Petr Kocourek, který pro prokázání oprávnění zastupovat stěžovatele v řízení před správními orgány musel správním orgánům doložit, že je oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. Podle § 8 odst. 1 zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, zakotvuje tzv. princip materiální publicity, dle nějž mj. *[p]roti osobě, která právně jedná důvěřujíc údajím zapsaným do veřejného rejstříku, nemá ten, jehož se zápis týká, právo namítnout, že zápis neodpovídá skutečnosti.*

pokračování

[20] Výše uvedené dokumenty ze dne 23. 11. 2018 předložené panem Petrem Kocourkem k prokázání jeho oprávnění jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. jsou podepsány za společnost Ochrana řidičů o.s. toutéž osobou, tj. panem Petrem Kocourkem. Primárně tak bylo povinností pana Petra Kocourka prokázat, že byl oprávněn jednat za právnickou osobu Ochrana řidičů o.s., tj. že byl oprávněn podepsat výše uvedené dokumenty. Jelikož tuto skutečnost neprokázal a jelikož tato skutečnost neplyne ani z veřejného rejstříku v rozhodné době (tj. 23. 11. 2018), nemohl žalovaný považovat dokumenty „Rozhodnutí jediného společníka o odvolání jednatele a o jmenování jednatele nového“ a „Smlouva o převodu obchodního podílu“ za dostatečné. Bylo přitom povinností pana Petra Kocourka, aby ve smyslu § 30 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 21 odst. 1 písm. a) občanského soudního řádu prokázal, že je za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. (resp. Ochrana řidičů o.s.) oprávněn jednat. Pokud této povinnosti pan Petr Kocourek nedostál, nelze chtít po žalovaném, aby si toto oprávnění sám „domýšlel“ či aby jej sám jinak prověřoval. Zdejší soud podotýká, že skutečnost existujícího oprávnění jednat za právnickou osobu Ochrana řidičů o.s. neplynula ani z okolností ve smyslu § 161 občanského zákoníku, když z veřejného rejstříku ji nebylo možné dovodit.

[21] Vzhledem k výše uvedenému má zdejší soud za to, že městský soud posoudil věc správně, pokud dospěl k závěru, že proti příkazu o uložení pokuty stěžovateli ze dne 19. 2. 2019, č. j. MHMP 339299/2019/Čer, byl podán odpor osobou k tomu neoprávněnou, a tento úkon tedy nevyvolal následky včas podaného odporu účastníka řízení.

[22] Nejvyšší správní soud se dále shoduje s městským soudem i v tom, že žalovaný nebyl povinen ve smyslu cit. rozsudku rozšířeného senátu č. j. 4 As 113/2018 - 39 vyzývat podatele k odstranění vad jeho podání resp. chybějícího dokladu o oprávnění jednat za stěžovatele, neboť pan Petr Kocourek, který odpor podal, je osobou opakovaně využívající obstrukční praktiky v souvislosti se správními řízeními o přestupcích podle zákona o provozu na pozemních komunikacích a musel si být vědom povinnosti řádně prokázat své zmocnění jednat za stěžovatele. Tato skutečnost je správním soudům známá z úřední činnosti (srov. např. z poslední doby rozsudky NSS ze dne 11. 2. 2020, č. j. 10 As 384/2019 - 37, ze dne 28. 8. 2019, č. j. 8 As 57/2019 - 57, nebo ze dne 24. 7. 2019, č. j. 1 As 283/2018 - 33). Nedůvodná je tedy námitka stěžovatele, že tento závěr městského soudu je nepravdivý.

[23] Pokud jde o nesouhlas stěžovatele a jeho advokáta se zveřejněním jejich osobních údajů na úřední desce NSS, ke které je umožněn i dálkový přístup, resp. v databázi soudních rozhodnutí na webu NSS, Nejvyšší správní soud již opakovaně vyslovil, že způsob, jakým soud standardně zveřejňuje svá rozhodnutí na svých webových stránkách, neporušuje právo na ochranu osobních údajů či soukromí stěžovatele ani advokáta Mgr. Václava Voříška (viz např. rozsudky ze dne 28. 11. 2018, č. j. 8 As 64/2018 - 44, ze dne 17. 1. 2019, č. j. 10 As 321/2017 - 38, či ze dne 31. 5. 2012, č. j. 9 As 5/2012 - 29). Na tato rozhodnutí a v nich obsaženou argumentaci zde postačí pro stručnost odkázat.

IV. Závěr a náklady řízení

[24] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. kasační stížnost zamítl.

[25] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o nákladech řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v řízení úspěch, a právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Procesně úspěšnému žalovanému pak nevznikly v řízení náklady přesahující rámec nákladů jeho běžné úřední činnosti. Náhrada nákladů řízení se mu proto nepřiznává.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. května 2020

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu